

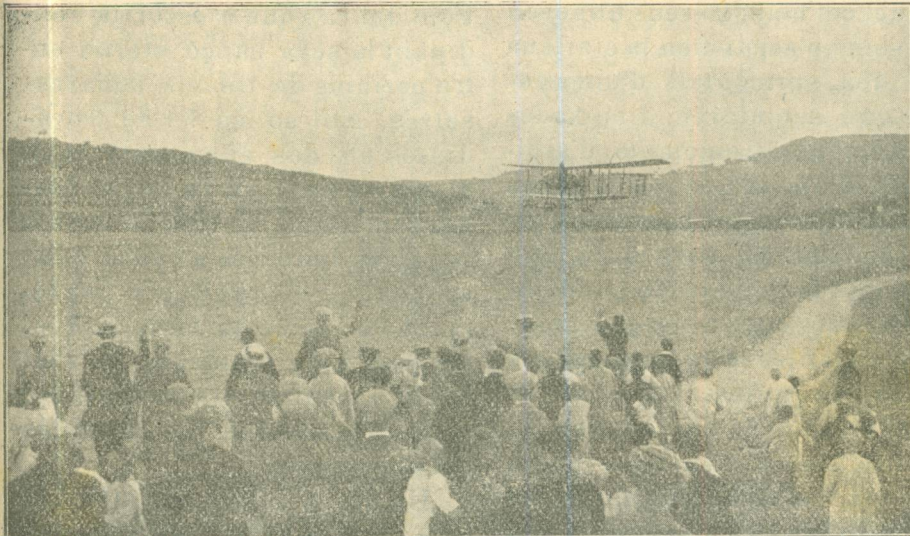
REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II ————— Núm. 20
Sant Hilari Sacalm, 2 d'Agost de 1923

Nombre solt, 0·25 ptes.
Temporada, 3·00 »

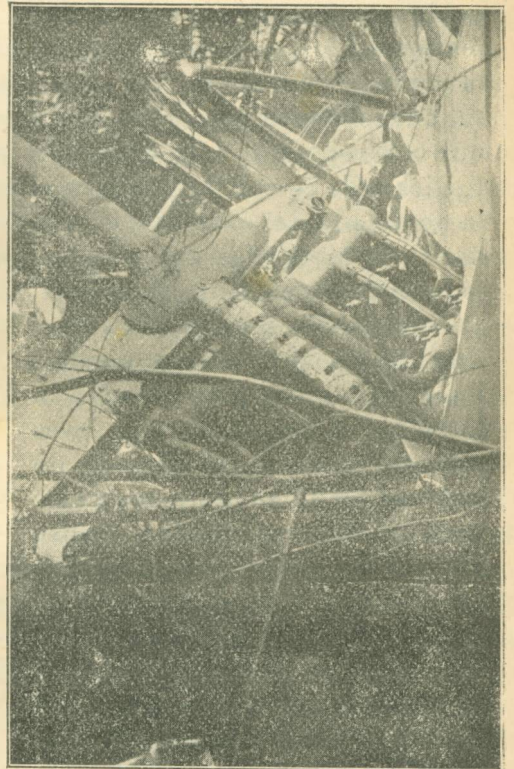
EL 4 D'AGOST DE L'ANY 1920

(I. - A les 16.36)

L'Aterrissatge

(Clixés Ximeno)

(III. - Als 5 segons)

L'estimbament

(II. - Als 10 segons)

L'accident

Un fet memorable

La Festa d'Aviació que amb tant d'entusiasme s'havia preparat tingué un fatal accident omplint de consternació als milers d'espectadors que amb expectació havien acudit al Camp d'En Serras escullit per al Primer Raid Barcelona-Sant Hilari.

A l'hora fixada una alegre exclamació de la multitud senyalà aparèixer al horitzó el punt casi invisible del aeroplà. S'anà apropant i evolucionà damunt tota la vall. L'alegria era immensa, agitant banderes, braços i gorres, al veurer ja'l final del feliç aterrisatge.

Per un motiu incompreensible, els aviadors, pretengueren, tal vegada com a llüiment, realitzar una nova man'obra, donant la fatal coincidència que una insignificant branca de castanyer tocant l'aparell feu donar-li un terrible vol de campana estimbant-se baix un barranc i rebent-ne greus ferides els tres passatgers, morint un d'ells, l'intrèpit Vicens Morales, ànima precisament de la valerosa tant com desgraciada excursió. — EL CRONISTA.

L'Elisendis de la Rovira

A la memòria del Salvi Viader
Valls (q. a. c. s.), amic caríssim.

De la petita fortalesa coneguda a Sant Hilari amb el nom de Casa de la Rovira i vulgarment amb el de Castell de Mascarbó, no s'en veuen més romanalles que un munt de pedra i un fossó al engir, que'l que hi passa prop amb prou feines se'n talaija. Pel petit espai que ocupava, es veu que no era més que una torre rodona que tindria tres o quatre homens de guardia i que serviria solzament per comunicar la marina de Blanes i la Selva amb la Plana de Vich, per mitjà dels foguerons i fumades. Amb tot, el poble que sempre sab augmentar les coses i forjar-se-les grans, en la portalada del actual fossar, situat davant de la mota d'en Nis, i que correspongué a la primitiva Esglesia de Sant Hilari, hi ha vist la portalada del castell; i d'unes finestres lavorades del mas Auledes n'ha fet els llurs finestrals. Per arrodonir més el seu somni fins hi ha posat els seus marlets i torres, el seu pont llevadiç, la torre del homentatge, les seves carres esfereïdores plenes de cadenes, grillons i esturments de tortura de totes menes, sense oblidar la mina graonada que baixava fins a la pregonesa del Bach Mal. An en Gurb que es deia «Dominus de Castris de Solterra et de Domo de la Rovira», li ha donat el títol de comte: el de comtesa a la seva muller; i a les seves filles a les quines ha condecorat amb el pompós nom de princeses, no s'ha pas descuidat de voltar-les de dames, patges i donzelles, ni de memorar al trovaire de veu melodiosa que en les nits de lluna i de fosquetat fita la mirada a un dels motllurats finestrals desvetllava amb les seves armonioses troves a les bellíssimes Amaranta, Serena i Elisendis que en cambra guarnida de sederies brodades d'or i argent, ostentant el blasó del roc surmuntat de la flor de lliri, dormien

davant de colgues perfumades el seu somni de roses.

Conta la tradició que l'Elisendis, qu'era la més petita de les tres germanes, era d'una formosor tan gran, que no eren pas solzament els jovincels qui es corprenien d'ella, sinò que tots els ulls es delitaven en les seves gràcies. Fins les tortres dolcíssimes diu que li eren amigues i sentien frissament de volar a la seva falda per joir el fregadiç d'aquelles mans tibones davant del seu pomall de seda. El seu cabell era una garba d'or que formant ondines li baixava per les espatlles, les quines, del tot cobria: El seu front, tenia l'albura de la neu acongestada i la serenor del cel blau: El seus ulls eren dos sols qu'expandien la claror de l'alba, surmuntats d'unes celles que semblaven dibuixades per una ma tremolanta d'ardiment i d'amor: Les seves galtes eren la flor de la magranera tot just badada: La seva boca, que tenia tota la esclator de la dolçura, estotjava dues rengles de marfil brillejantes com la nacama de les conquilles: La seva veu era el vibrament d'una corda de psaltiri, i la seva ànima era una aromera celestial que tenia les delicades sentors i nedanesa del lliri d'aigua. No havien pas florit encara quinze primaveres des de el seu natalatge i en tota l'encontrada no's coneixia baró ni comte qui, en justes i torneigs no hagués homenatjat la seva formosura. En Campmany, en Rechs, en Palafois, en Montsoriu, en Savassona i fins en Blanes, tots havien flectat el genoll davant d'ella, i tots l'havien proclamada senyora del seu cor, i regina dels seus tresors i riqueses. Emprò l'Elisendis era insensible a aquell esclat de galanes, perquè havia parat compte en la gentilesa del donzell d'Espinzeilla que sens l'enlluernor de tantes glòries esfumadisses li havia fet presentalla d'amor i d'una puresa nival qui, ull-presa i cor-ferida, rès li deien

els enlleits pretendents quan els encarava amb el que per ella era el primicer dels seus afectes. En el cel del seu amor, el d'Espinzeilla, era el sol que li trametia llum i vida, i ¡ai! si un dia el fat feia que no li pogués contar els seus sospirs d'enamorada, qui a les hores la morbidesa li xuclava les galtes i en els seus raonaments devenia com orada i folla.

El Pla de les Arenes era llavors una fageda immensa que gaudint encara tot el seu vigor de selvatgia s'encelava luxurianta copant tots els raigs del encès astre del dia, i tot el rou i magna que plovia el cel en les estiuenques matinades. Les fonts hi eren enciseres, singularment la Font del Ers que s'escorria rondinant la seva cançó eterna entre perfums de timons i maresselves. Allí solien fer-se trovadissos els dos enamorats quan ella, amb l'escusa de cercar herbes remeieres, hi devallava amb les seves donzelles a l'hora que'l sol donava el tom cap a la posta. Si s'en deien de mots dolços! De juris i de promeses ¡si s'en feien! a mentres els rossinyols i merles destriaven les primícies del seu repertori.

Un dia la malestrugança feu qu'el pare de l'Elisendis s'adonés de la cita dels dos enamorats, i des de aquella hora les portes del castell es barraren per sempre més per la filla del comte que, trista i anyorívola es decandia entre els cortinatges brodats de la seva cambra. El desconçolat jove cercà tots els mitjans per tenir noves de la seva estimada, emprò, els entrants al castell semblava que l'haguessin conjurat per un etern callament, i el servei seguia viaranys inconeguts i marrioles per mor d'esquivar enutjosos interrogatoris.

Al veí mas Roquer hi havia una vella que la brama deia que era estrellera, i entesa en l'art de fatilles i encantaries. A ella acudí alicaigut de tristança, el desventurat jove, i després de contar-li les penes que li tortura-

ven l'ànima, li digué ella:—Pendràs la sang d'un nadó d'ovella negra qu'encara no hagi tastat la fulla de l'eurera ni l'herba dels prats ni dels marges, i el dia de St. Joan, quan sia nit barrada i les òlives comencin a xisclar damunt les torres del castell, amb un manoll de malves de fossar eixides de flor, qu'hauràs cullita trenc de dia, abans qu'hagin rebut la besada del sol, arruixaràs d'un cap a l'altre els murs del castell tot dient el conjur que't donaré escrit en un troç de pergami. Un cop hauràs acabat, atúrat davant per davant de la finestra on jau la teva estimada, i veuràs devallar d'ella una serpentina de llarga cabellera que s'ajassarà a les teves plantes.

Passa-li al coll un cordó negre de seda trenat amb tres esberles, i amb el dit cordó mena-la a la Font-vella, mullant-li per nou vegades la cabellera amb l'aigua que copsaràs amb el call de la mà sinistra. Llavors la serpentina tornarà a la seva forma d'abans i tu recobraràs la formosa Elisendis. Para nient en fer les coses al punt i a l'hora, no fos cas que l'aigua hagués perduda ja la seva virtut, que llavors tot te seria de mal averany; l'Elisendis no's desencantaria i tu series convertit en bloc de pedra.

Cumpli el jovincel lo que li havia dit la vella, emprò una tempestat d'aigua qu'amb una furimor de llamps i trons havia caigut aquella mateixa cap-vesprada feu muntar tant i tant la riera del Clopés, que de cap manera pogué passar-la. Tocà la mitja nit, i la lluna que per un clar d'avel·laners deixà veurer la brunor de la seva cara il·luminà un bloc de pedra de marbòrea fredura.

Cada any, quan les fogueres de St. Joan envermelleixen les masies del Montseny, del Coll-sacabra i els pobles i masies de la Selva i Guilleries, de les runes del Castell de Mascarbó en surt una serpentina de llarga cabellera qu'arrastrant-se pel camí ral de Vich devalla fins a sota la nogue-

ra torta de Vallcrosa i allí enrocant-se a un bloc de pedra plora a llàgrima viva a fins que cauen les dotze hores del campanar de St. Hilari. I en escrits que diuen que deixà la vella del Roquer, ja fa set centúries, te de plorar-hi a fins que les seves llàgrimes muntin tant com les gotes d'aigua qu'en un dia i una nit brollen de la canal de la Font-vella, El dia qu'això esdevingui que serà passats milers i milers d'anys, l'Elisendis de la Rovira i el donzell d'Espinella seràn lliurats per sempre mes de la seva encantada esfereïdora.

Durant la nostra infantesa sota la Noguera torta ens miravem un bloc de pedra que de lluny i tot ens aturdia. En Romà hi endevinava les formes d'una persona; en Remigi hi entrovirava els ulls; en Llorenç Parraqué la barba; en Quico Guilla hi destriava les celles i les pestanyes; en Terrís el nas i la boca; i en Ton que tenia ànima de poeta hi sentia els somics d'un cor entristit que, al bò de la seva minyonía, plorava l'amor perduda ja fa una ardat de sigles.

MARIA DE SULTERRA

Els Esports

FUTBOL

Després d'un partit que si sab durar mitja hora més, acabava amb un emocionant matx de boxa, el Sant Celoni Sport Club resulta guanyador del club local solzament per 7 gols a 1.

Som el dia 25 de Juliol, festivitat de Sant Jaume. Com que dit Sant és el patró dels camillers de la Creu Roja, hom preveu algunes desgràcies per aquell dia.

Són tres quarts de cinc. El partit està anunciat per les cinc. Ens en anem cap al camp. Al arribar allí llegim uns lletereros que hi ha plantats a uns arbres. El primer que trovem diu aixís: *Fomenteu l'esport.* El de l'arbre del costat està escrit de la següent manera: *Per dos ralets no volgueu fer un mal paper.* El que segueix:

Si no vol tenir un disgust no pugi aquí dalt. Més amunt n'hi ha un altre que diu lo mateix que el primer. Ens enterem que hi han tirat un desinfectant que taca molt. Entrem al camp. No obstant els anuncis, són molts que prefereixen fer un mal paper i tenir un disgust que no pas tenir de pagar dos rals per veurer un partit de futbol.

El públic va acudint al camp. Són tres quarts de sis, quan l'àrbitr senyor Domènech sorteja el camp entre els dos equips. Avui (gracies a Deu), la sort ens afavoreix a nosaltres. L'equip local s'alinea de la següent manera: Rovira; Artola, Figuerola; Porta, Esteve, Gol; Hereu, Carbonell, Pujol, Picañol, Gubau II. Centrem nosaltres i després d'alguns atacs infructuosos a la porta forastera, s'apoderen de la pilota els forasters que inicien una gran arrencada, coronada amb un no menys gran xut que para magistralment en Rovira. Altra arrencada dels locals que no té eficacia per la poca (o gens) compenetració dels davanters que no han jugat mai junts. Arrencada dels forasters i orsai del interior esquerra que l'àrbitr no veu. Tercera arrencada forastera i xut que val el primer gol de la tarda. Reaccionen els blanc vermells. Degut a un bot estrany de la pilota, cau l'Esteve lesionat. Pocs moments després s'aixeca. Sembla que ja li ha passat.

Poca estona després ve l'empat, obra d'un xut den Gubau II. L'emoció entre el públic és indescriptible. Veiem una noia que s'emociona per tres. Dos orsais seguits que no es marquen. Gems den Picañol. Pifiada d'un mig local, que aprofita l'interior esquerra per marcar el segon per els forasters. Desseguida vé el tercer fet per l'interior dreta, que junt amb l'avant-centre estaven orsai. El Sr. Domènech no els ha vist. Fi de la primera part. Al segon temps hi ha canvi de jugadors. En Porta no surt. En Picañol passa al seu lloc. En Palla-

rols, interior esquerra. Poc després de centrar vé el quart gol foraster. I desseguida el quint. El jòc s'endureix molt. L'Esteve fa de davanter centre. L'Artola interior. En Picañol defensa. En Pujol mig-centre. Desseguida vé el gol que fa sis. Pocs moments després el que fa set. El jòc de dur passa a brut. Els forasters fan grans esforços per fer més gols. Però ara el porter, ara els defenses els ho enreden tot. I el senyor Ridaura que fà d'àrbrít durant tota la segona part senyala l'acabament del partit.

Dels locals s'han distingit en Rovira, l'Artola, en Figuerola i en Pujol tots per un igual. L'Esteve en un dia normal hauria pogut fer més de lo que feu. Però degut a l'important lesió que sofrí, pot dispensar-se-li la seva una mica grisa actuació. Qui també ens agradà a la segona part fou en Picañol. Després del descans que jugà a son lloc jugà bastant bé. A la primera part jogant de davanter no va arribar a convèncer. En Pujol fou víctima d'unes quantes il·legals jogades dels forasters, que es convertiren en series caigudes per ell.

Els àrbríts deixaren passar moltes faltes, principalment orsais que no en marcaren cap. Els golstercer i quint tots dos eren orsai.

* * *

El diumenge, dia 29, a dos quarts de 4 de la tarda, rebem una notícia.

El reserva del «Marià Ausà» que tenia de jugar un partit contra nosaltres no pot venir. Diu que al sortir de Vich, l'auto ha tingut pana. A Torelló el primer del «Marià» i el «Vich F. C.» jogant un gran partit. Tota la gent és a Torelló. Els reservistes tornen a Vich per veure si troven un auto per venir.

Degut al partit de Torelló tots els autos són allà. Per lo tant, ens quedem sense partit. Desseguida s'acorda celebrar-ne un entre l'equip local i altre constituït per la colonia.

Van guanyar els nostres per 8 gols a 0.

Cal remarcar per això que amb els del poble jogaven els germans Pujol, que foren els autors dels gols.

* * *

I ara, a esperar el partit gros o sigui el primer complet del «Marià Ausà» que'ns visitarà diumenge vinent.

KADA

El recort de nostra terra

El lloc natal de la criatura humana sempre hem vist, ho hem sentit dir, deixa un amor predilecte en aquelles terres i n'és quan se troba la persona aquella en les llibertats privades de la vida, no sols això, sinò que amb moltes d'altres coses que tenen una significació desconeguda i menyspreuada per els compatriotes de la seva terra. Es quant veu que's trova sens l'amparo del seu niu, a ont va naixer i amb el fruit del seu pais i fet home. Es quant se troba a la edat hermosa que n'és obligat a deixar-la per culpa d'una mà traidora que l'amenença d'un modo incomparable, i te de sacrificar-se la vida exposant-la a mils perills que se'l presenten durant la seva ausencia, i tot ho fa amb la fé o l'esperança de que vindrà un dia en que podrà recobrar la ditxa de poguer-se entornar a la seva terra anyorada. Mes gran és encara, quan en la separació succeeix el fet, en que sentint-se després de la seva vida arriba un dia gloriós que li porta un pom de formosa LLIROIA, amb el que s'entera que'ls seus amics d'infantesa, aguantant amb més fermesa que mai el crit patri de la seva terra, enlairant-la a la més alta dignitat honrada, formant Clubs Deportius i Societats ben agermanades. Es quan més gran és l'emoció que sofreix envers sa pàtria adorada, mentres que ell no aeixa de lluitar amb més fe que mai, en la closa de gent selvaige, i prega de cor que pugui sortir d'aquesta

terra africana on ha vist ja que sos companys, algun d'ells ha trovat la mort, privant-li de poguer tornar a son niu enyorat, i veu clarament que a ell no n'hi pot faltar gaire, no sols per les bales del enemic sinò per els molts elements de vida que al trovar-se en aquest punt tan crític, no deuria de faltar rès al trist soldat que dóna sa vida per la pàtria, i no com ara, tenint de conformar-se patint la major part del temps de set i gana, i passant, sens auxili degut, les mil calamitats de la campanya. Per aquests motius és quan se li encén l'ànima, i és quan vos demana que, feu tot quan pogueu per defensar les nostres llibertats de pàtria catalana.

UN FILL DEL POBLE

Mohiment de forasters

Podem donar conte de les següents arribades:

D.ª Maria Coll i Finet; don John R. Altman (New York); don Vicens Rull Casas; don Joan Vilalta Oromí (Reus); don Jaume Bernad Muns; don Sever Via Batlle (Reus); don Paulí Alcàntara i fills; don Pere Bas; don Eduard Bosch Piñol; donya Engracia Barrera de Bosch i nevoda Carme (Preixens); don Ramon Gardeny; don Antoni Ollé Escarré i família; don Josep Bau i Torres; don Carles Papirer i família; don Ramon Foix i Riera; don Fermí Torrent i família i senyor Almeda (Girona); don Manel Martín i senyora (Hostalric); don Jordi Rais; don Angel Grau i senyora, don Ramon Ferrer; don Onesino J. Tauler (Montras); don Martí Costa (República Ecuador); donya Teresa de Marca i fill; don Esteve Fortuny i família, don Andreu Gafundo i família i don Joan Valls i família (Buenos Aires); don Vicens Perez; don Enric Frigola (Palafrugell); don Joan Brau; don Baltasar Arderiu i família i don Ramon Molins i senyora (Sabadell); don Josep Vilaseca, don Josep Matus i família; don Anton

Pradell (Pobla de Masfumat); don Josep M.ª Llauredó (Morell); senyora Marlés, vídua Font; don Aquilino Rieusset; don Francisco Ojeda i família; don Albert Llovera i família; don Jaume Dalmases i filla; don Josep Piqué; don Jaume Majoral; don Sebastià Lladó i don Marcell Guix (Lleida); don Antoni Alsina i família; donya Ramona Cuspinera; don Guillem Juncà i família; don Didac Barris; Rvnt. Josep Soler (Sampedor); don Vicens Farrés; don Joan Puig; donya Adela Puig, don Ramon Roqueta, don Domènec Escuder, don Cristòfol Viñas i família, don Lluís Puig i senyora, don Miquel Brunet i senyora, don Joan Galobart i família, don Joan Ferrer, don Joan Puigdellivol, donya Dolors Cot de Viñas, don Pere Fransitorra, don Lluís Lluvià, don Joan Pujol, don Pere Vilamitjana, don Josep Moltó i família i don Pere Torras (Manresa); don Eduard Domènech

(Sant Celoni); don Robert Vincent; senyora Vídua Forn i família; don Joan Soler i família; don Lluís Baraldés i senyora (Navarres); don Emili Alujas i família; don Joan Sanchez Garcia; don Xavier Vidal de Llobatera; senyora Vídua Miró i filla (Vilafraça) i don Lluís Ballart (Portbou).

Bona estada a tots. Agraïrem ens secundin a la present estadística enviant-nos targeta.

X.

Noves

Se titula *La Botigueta* un nou establiment de menjorada que ha overt les portes, al carrer Valls, 8. Segons notícies, la seva especialitat seràn novitats comarcals. Actualment crida l'atenció boniques produccions de terra-cuits de Breda.

—Paper Sant Hilari per a cartes. Es el predilecte dels estiuejants.

—
Ha causat entre la colonia estiuenca i veïns de la vila fonda sensació la sobtada mort de Don Joan Sardá, qui trovant-se estiuejant aquí amb la seva apreciable família morí repentinament a Barcelona ahont havia anat per realitzar una diligència.

Rebin tots els seus el més sentit pèsam.

—LLIROIA se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

—
Segueix actuant amb creixent èxit al Tivoli la companyia de comèdies. En la funció d'avui s'hi anoncia el bonic diàleg del director don August Barbosa «Jugar a casats». I en la de dissabte les obres «Gent d'ara» i la popular «Gente bien» estrenada per dit senyor Barbosa.

—Record humoristic. «Auca de un forastero en Sant Hilario». Preu: 6 rals.

satge banyat per un clar de lluna esplèndit, prenia un tò de grandiositat encisanta.

Bona estona restà contemplatiu. Remors febles, subtils esclats de sers minúsculs planaven per l'espai, i el riu, aplacada ja la furia amb que, jorns enllà feia son curs, boi encisat per la besada del astre del silenci que argentava ses aigües, desfeia allà mateix el feix de sos records teixint un cant mig idil·li, mig balada que saturava l'ambient de una joia agredolça que breçolava els sentits cap a les regions del somni.

Fins les flors i els arbrions s'hi sentien lligats al abraç, puig abocaven tot son perfum que'l riu, regraciava amb un petó delirant, engelosidor de fades que oferlen ses carns blanquíssimes, velades pels brins daurats de ses cabelleres esteses, a la casta esposa d'Ossiris, que en son romiatge misteriós aclaria la tenebror de les runes solitaries; i la cascata, remorera a plè sól, lliscava silenciosa pel pendís com fil de llàgrimes per una galta satinada, anant a acompanyar la gran corrent enllà vers les planes, que'l treball ennobleix, per fer dormida llarga en l'abim fondíssim de la inquieta mar.

la cambra, el poeta sortí a gaudir de tanta bellesa com oferia el mirador. Fins al cap de bona estona no se'n adonaren de sa presencia. Ella mig confosa deixà el porxo; ell entrà al clos del bestiar amb un braçat d'herba flairosa, i En Rodergas se posà a somniar en la quietut vespral, trencant-li el col·loqui solitari la veu franca i expansiva del seu company.

—Oh, com t'ho he dit que gosaries! Tant millor, tant millor! Però ara és qüestió de posar a lloc un bon recapte. No te'n recordes que fa una pila d'hores que no hem menjat?

—Es pla cert.

—Doncs, au, si ets servit. La taula està parada.

Entraren al refetor. No hi mancava res. El més exigent gurmand s'hi hauria trovat bé; tal era el confort en aquell clos de muntanyes, acusant en son possessor un temperament refinadíssim.

Foren per en Rodergas tots els obsequis, totes les atencions, regnant una dolça i franca expansió en aquell reconet de casa isolada.

La Junta del Camp d'Esports, està rebent un seguit de sollicituts d'equips de tot Catalunya per a venir a Sant Hilari a realitzar partits. Ens plau l'atracció que té nostra vila per a realitzar tan simpàtiques excursions.

—Per objectes artístics de torn, fabricació especial de Sant Hilari a «La Modernista».

Per diumenge vinent, dia 5, està anunciada gran Festa amb motiu de la benedicció del Camp de Esports. Jogaran els equips «Marià Ausà» i l'«Hilarienc». Hi haurà cobla que executarà concerts i sardanes.

Avui ens hem enretirat. Ja ho veuen del cap a la cua. Ja'ls va-

rem dir que'l nostre lema era *variació,...* i *mudar les coses de lloc*. Tot ens va en augment, concurrència, original que la meitat contra nostra voluntat ens queda en terra, tot augmenta: els diners no tant depressa com ens convindria, ja vindran un hora o altre. Mirin, aquest dia varem fer *junta*, tot el cos de Redacció. *El Cronista*, *En Jordi Cantaclar*, l'Administrador, un servidor *El Simbol*, *El Novaire*, l'encarregat de la Secció d'Anuncis etc. etc. i fins el Director presidint-nos a tots, tractant de resoldre això de la cabuda d'original. Sols va venir per una poca cosa el deixar-ho resolt. Després de profund estudi varem veure que no teníam mes sortida que augmentar el nombre de pàgines. Tot-hom hi estava conforme. Era qüestió de treballar un quant temps *mes* sense sou, cosa acceptada unànimement per tot el personal i el nostre Director en cap. L'únic

que'ns va espifiar va ésser l'Imprentaire. Ens va sortir que havia de cobrar bona cosa *mes*, que'l paper no li donan, que'l personal, que no se que més, fins va fer-nos saber qu'era pare de família. I com que nosaltres varem dir-li que per ara bons, varem deixar-ho a mans del que'ns ho resolt tot.

EL SIMBOL

HABITACIONS

Se recomana prevenir-se per el Setembre. Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Per a informacions dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament i amb tota neutralitat a orientar-los.

Agrahim segell per a la resposta.

Casa de dispeses econòmiques. Moblatge nou.

Carretera 8. (Cân Olla)

Casa en venda, en punt cèntric, Botiga dos pisos i golfes, 10500 ptes.

Se demana un aprenent que tingui afició a la fotografia.

Sens que prenguéssaire de disbauxa l'excelent àpet feia que l'atmosfera s'hi sentís una mica pesada quan, al alçar el llenç finíssim de la tornejada taula migeval, la minyona anava a posar la vaixel·la per servir l'aromós café. Per això l'amic convingué en que'l prenguessin en el salonet de musica, que'n Rodergas no havia vist encara.

Allà, doncs, entraren. Era una pesa-seriosament amoblada: dos grans armaris-biblioteca: l'un curull d'obres literaries i l'altre de produccions musicals; al centre, una taula de columnes salomòniques, vestigi d'un veí castell senyorial; damunt d'ella un pupitre amb els arrèus d'escriurer i en desordre tot de revistes i periòdics. Les parets ostentaven teles i dibuixos de mèrit senyalat, i en un àngul, prop d'un finestral amb columnetes, aguantant romànics capitells, el clavicordi amagava, gelós, tot un tresor de melodies. Per si'n deixava traspuar alguna, convidaven a gaudir-la folgats setials de seriós tirat.

Entre glop i glop de l'aromàtica infusió, els noms dels més cabdals compositors i executants teixien la conversa dels dos somniadors.

Després en Bertrana va assegurar enfront la caixa prodigiosa i descobri el teclat mate. Els dits del amic començaren una deliciosa *tarantela* d'aristocràtic caient; després sorgí el *minuet*, que semblava fer comparèixer en el petit saló enterques figurines de posats gràcils, giravoltant ceremonioses, i una atrevida *rapsodia* tornà la magestat d'abans.

Amb tot i plàurer-li l'esclat d'armòniques vibracions, trobava que, tan mateix, el lloc devia ser més poblat per ajustar-hi la situació.

Per més que la musica predisposés a la joia, s'havia de fer massa esforç d'imaginació per aguantar-ho, i, en veritat, en Rodergas se trobrva invadit de la dolça melangia nocturna de les grans solitats.

—Si ens acompanyés Chopin, ara?

—¡Oh, Chopin! El vols? Jo cercava un contrapès a la forta impressió de solitud que't deu omplernar. Preparat a rebre'l, doncs.

Va començar, però trobava esquitit l'espai. Ho conegué l'amic i li signà el finestral.

An ell va córrer. Quina formosa nit! El pais-

Hostalrich - Sant Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

Empresa Soler

OMNIBUS, TURISMES DE LLOGUER

Serveis Establerts:

Diari: Hostalrich-Sant Hilari.—Dilluns: a Santa Coloma de Farnés.—Dissabtes: a Vich.—Matí i Tarda: a la Font Picant.—Dimarts i Dissabtes: Arbucias-Viladrau-Vich.

Despax de Bitllets a Barcelona:

Centre Localitats, Plaça de Catalunya, 9.—Sombreria Buxadé, Princesa, 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

Lampisteria de

Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Colocació de vidres de totes classes.

S. BENET, 1

Xacolata MUNDIAL

Joaquim Lloveras i Cia

Fabricants de Dolços
i Xocolates

Princesa, 15.-Barcelona

Balneari

Termes Orión

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de Farnés

HOTEL FAURIA

(Casa la Mestra)
Overt tot l'any

Eden Concert

MUSIC - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

LA HISPANO HILARIENCA

Empresa d'Automòvils

De Breda a Sant Hilari,
anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens
surtida de Barcelona: Lleuger
7'30 i Correu 14'25.

També hi ha un servei com-
binat amb el tren que arriba a
Barcelona a les 15 i amb el que
surt a les 17.50.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- » » Hostalrich (diari)
- » » Sta. Coloma (dilluns)
- » » St. Celoni (dimecres)
- » » Vich (dissabtes)
- » » Establiment (perma-
nent durant l'estiu)

Establiment a Gualba (temporada
d'estiu)

AQUESTA TEMPORADA S'ESTA-
:: BLIRAN NOUS SERVEIS DE ::
TURISME

Per despax de bitllets i informes:
Carrer de Valls, 1.- Teléfons 422 i 427
A BARCELONA: Al Despax Central
de la Companyia dels Ferro-carrils de
M Z i A., Corts Catalanes 573 ahont
podrán adquirir els bitllets de auto i
ferro-carril.

Llet condensada

EL PAGÉS

Es la millor marca

Per LLANGONISSES de
confiança

Narcís Brun i Ciurana
Passatge Rovira

Ramón Torrent i fill-Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la
Font Vella

També es porten botelles d'aigua pi-
cant a domicili.

LLIROIA

Es trova de venda a BARCELONA,
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242—(Porteria)

HOTEL SUIS

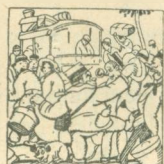
baix la direcció de

Francese

Picañol

Ultimament reformat. Habita-
cions amb aigua corrent.
Bany, etz., etz.

Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre

Record Original

Buca d'Un forastero en Sant Hilario

Novel·la única : Record sens igual

Preu 1'50

Tots els exemplars portan un obsequi

Record de Bon humor

GRAN

HOTEL MARTIN

construït exprefés al peu dels ma-
nantials

Per informes:

HOTEL MARTIN DE BARCELONA

HOTEL ORIENTAL

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol

La Pirenaica

Fàbrica
d'articles

Fusta per a taula i cuina : Boix i fibra
esterelísada : Única en Espanya

BAÑOLAS

Representació a Sant Hilari

"La Modernista"

GRAN HOTEL ESPAÑA

ACREDITADÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ

i a Barcelona de la

SPLÈNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

Pelai. 8

Teléfono A 3.691

Estiuejants

Preneu a diari la llet de la vaqueria
del Carrer de Vich, 3

Casa AMADEU

PAPER SANT HILARI

per a Cartas

adoptat amb gran èxit per tots els
estiuejants

GRAN CAFE UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ISTIU 1923

Grans funcions de Titelles : Sessions de Cine : Lluïts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo

GRAN CASSINO TIVOLI

FUNCIONS DE TEATRE

Dijous 2, *La venganza de la Petra i Jugat a casats*. Dissabte 4,
Gent d'ara i Gente bien.. Diumenge 5, *Donya Clarines i Maña-
nita de San Juan*. Dimarts 7, *El noveno mandamiento*.

Aigües de SANT HILARI

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anèmia, Clorosis, etz., etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça,
Francfort, Buenos Aires, etz., etz.

Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146.—BARCELONA